

Izhaja
v ponedeljek, sredo
in petek.

Stane mesečno Din 7—
za inozemstvo Din 20—.
Posamezna številka
1 din.

Račun poštno-čkovnega
zavoda štev. 10.666.

NOVA DOBA

Uredništvo
in upravištvo:
Celje

Strossmayerjeva ulica 1
pritličje.

Rokopisov ne vračamo.

Oglaš po tarifu.

Telefon int. štev. 65.

Vsebina nettunskih konvencij.

Nettunske konvencije, o katerih se sedaj toliko govori, vsebujejo vsega skupaj 51 pogodb, odnosno dogovorov. Podpisane so bile 20. julija 1925 v Nettunu (obmorskem letovišču južno od Rima), mora jih pa še odobriti naša Narodna skupščina, da dobe tudi pri nas zakonito moč. Smatramo za potrebno, da svoje čitatelje na kratko informiramo o teh konvencijah.

V prvo skupino spadajo dogovori, ki urejajo razne zadeve, nastale vsled mirovnih pogodb, a ste na ureditvi zainteresirani Jugoslavija in Italija. V to skupino spadajo med drugim:

Konvencija o poravnavi medsebojnih terjatev. Ta pogodba določa, po katerem ključu in po kaki valuti se morajo plačati privatne terjatve v bivših avstro-ogrskih kronah. Določeno je, da se plača za jedno krono 25 par in ne, kakor so zahtevali Italijani, 60 centesimov. Tu so določene nekatere izjeme. Tako na pr. bodo oni ljudje, ki so ob času zamenjave avstro-ogrskih novčanic stanovali v Primorju in so se še le kasneje priselili k nam, prejeli in plačali svoje primorske obveznosti v lirah, istotako bodo naši ljudje poravnali vknjižene dolgeve v Italiji v lirah, prejeli bodo pa vloge pri italijanskih (primorskih) denarnih zavodih v lirah po kurzu 60 cent. za jedno staro krono, ako glase knjižice na prinosca in se morejo izplačati brez legitimacije.

Konvencija o pravnopravnih pogodbah iz dobe pred 3. novembrom leta 1918. Ako bi pomenilo izpolnjevanje takih pogodb za stranke veliko škodo, morejo zahtevati pri sodiščih uničenje pogodb ali pa spremembo pogojev.

Konvencija o rekvizicijah v krajih, ki so bili le začasno pod italijansko, ali kakor Reka, pod Anuncijsvo zasedbo. Italijanska vlada plača za škodo, ki so jih utrpeli naši in italijanski državljani na Reki, tri in pol milijona lir, za poškodbe na naši Brajdici pa jeden milijon lir. Jednako poravnava Italija del škode, ki so jo utrpeli naši državljani pri povojnih izgredih v Trstu in posebej še 4 in pol milijona lir za škodo, ki so jo prizadejali izgredniki (fašisti) pri znanem napadu na naš konzulat in konzularno osebo v Trstu. (Te odškodnine so v primeri s povzročeno škodo veliko premajhne. Op. čl.)

Konvencija o plačilu bolniških stroškov. Plačali se bodo medsebojno samo oni bolniški stroški, ki so nastali po 1. januarju 1921.

Konvencija glede delavcev daje gotove olajšave glede izseljeniškega in tranzitnega prometa (na pr. če gredo naši ljudje na delo v Francijo preko Italije). (Glavni namen je speljati izseljeniški promet v italijanske luke. Op. čl.)

Konvencija o likvidaciji socialnega zavarovanja. Iz imetja bivšega zavoda za zavarovanje delavcev v Trstu dobi Osrednji urad za zavarovanje delavcev v Zagrebu znesek po 462.000 lir; pravice do prispevkov, ki so nastale iz predvojnih zavarovanj in plačil, ostanejo našim zavarovancem. Istotako vrnejo italijanski socialni zavodi, ki so poslovali v naših krajih za časa italijanske okupacije nekaj nad 50.000 lir. Iz likvidacije raznih cerkvenih ustanov dobimo 600.000 lir. Manjše zneske dobijo nekatere italijanske bolniške blagajne, pa tudi bivše naše v Logatcu in Radovljici ter bratovski skladnici v Rablju in Celju. Oni naši uradniki in upokojnici »Tržaškega Lloyd«, ki so opustili službo v letih 1914—1923, imajo pravico do odnosa dela premijske rezerve. Komur je pokojnina že priznana, jo bo dobival v lirah.

Konvencija o mornarski zadrugi »Garibaldi«. Mornarjem, ki so jih Italijani ob času povelje rekvizicije naših ladij prisilili, da so plačevali prispevke za to zadrugo, dobe gotov (!) del vplačila nazaj, ako se javijo tekom jednega leta.

Konvencija glede reciprocitete delavskega zavarovanja. Obojestransko delavcem je na drugem ozemlju zagotovljeno uživanje vseh ugodnosti socialnega zavarovanja. (Ta dogovor kaže, da se računa s pritiskom italijanskih delavcev v naše kraje. Dočim bi seveda Italijani našim delavcem ne dali ničesar, bodo Italijani pri nas ravnopravni z domačini. Op. čl.)

Konvencija glede šumskih prestopkov. Obe državi si zagotovita medsebojno pomoč pri zasledovanju in kaznovanju šumskih tatov.

Druga skupina konvencij se tiče pred vsem lokalnih vprašanj na Reki. Prva konvencija iz te skupine se tiče porazdelitve reške imovine in dolgov. Glasom rimskega dogovora je ostal v naši državi precejšnji del reškega občinskega posestva in sploh občinskega ozemlja, vendar pa le z 900 prebivalci. Dosegel se je sporazum: Reka je prevzela celi občinski dolg, pa tudi vso imovino proti izplačilu 2½ milijona dinarjev in proti temu, da nam da reška občina v najem šume na našem ozemlju proti letni najemnini 25.000 lir. To pa radi paše in drv za naše

okolice. (Italijani so napravili tu izvrstno kupčijo. Op. čl.) — Druga konvencija določa, da morejo dobivati reški okoličani in pa naše mesto Sušak po isti ceni vodo in elektriko od mesta Reke, ko reški meščani. Ker leži vodovod in električna centrala reškega mesta na našem ozemlju, so nam Italijani dali pravico do odkupa. — Nadaljnje dve konvenciji se tičeta so-uporabe pokopališča v Reki in pravice do uporabe nekoliko postelj v reški bolnici. — Konvencija o državljanstvu določa, da morejo Rečani in okoličani še optirati za jedno ali drugo državo. Prenos sedeža posameznih tvrdk iz mesta v našo okolico ali narobe je možen brez likvidacije ali kakih taks. — Konvencija o pokojninah določa, da plačuje vsaka država pokojnino svojim pripadnikom. Za one naše državljane, ki so bili zaposleni v reški tovarni tobaka in so dela nezmožni, plača Italija enkrat za vselej le jeden milijon lir. — Nadaljnja konvencija se tiče vzdrževanja Rečine (potoka, ki dela okrog 4 km mejo med Sušakom in Reko. — Za moste, ki so jih razstrelili D'Annunijevi divjaki med Sušakom in Reko, plača Italija le 2 milijona lir odškodnine. — Konečno so še konvencije o prostem vходу v sušaško luko (mi vozimo tam čez italijansko vodo), o carinski službi v tej vodi in konečno konvencija, da more reško sodišče občeati direktno s sodišči v Ljubljani, Zagrebu, Splitu in Sarajevu in sicer v italijanskem, ta sodišča pa obratno v svojem uradnem jeziku.

(Konec prihodnjic.)

Južna Srbija.

(K sokoiskemu zletu v Skoplje).

Vsi kraji bivšega turškega carstva, katere je Srbija po balkanski vojni leta 1912 na bukarškem ozir. londonskem miru dobila — s Strumico, ki smo jo dobili šele po svetovni vojni — imenujejo se danes Južna ali Vardarska Srbija. Cela Vardarska Srbija je bila od bitke na Marici leta 1371 do balkanske vojne v turškem suženstvu. Počasi so bili Srbi-domačini izpodrjeni od Turkov kolonistov iz mest in vasi, s plodnih njiv in zelenih travnikov, posebno na Kosovem polju in ob Bregalnici. Domače prebivalstvo je bilo potisnjeno v hribe in neplodne kraje. Priština, največje mesto na Kosovem, je še danes sedež najbogatejših begov.

Po Vidovdanski ustavi leta 1920 je Južna Srbija podeljena na 4 oblasti.

ki so: 1. Bregalniška oblast s 4.956 kvadratnimi kilometri površine in 104.460 prebivalci. Največje mesto te oblasti je Štip, ki šteje danes blizu 10.000 prebivalcev. Pred Štipom, približno tam, kjer je danes kolodvor, je začela leta 1913 vojna med Bolgari in Srbi. 2. Bitoljska oblast — obenem največja oblast Južne Srbije — ima 11.969 km² površine in šteje 341.095 prebivalcev, torej 30 prebivalcev na kvadratni kilometer. Sedež velikega župana je Bitolj, mesto, katero je oddaljeno od grške meje pičlih 10 km in šteje 27.884 prebivalcev. V bitoljski oblasti se nahaja nadalje mesto Prilep, rojstni kraj kraljeviča Marka, sina kralja Vukašina, našega največjega jugoslovenskega junaka, ter obmejna postaja Djevdjelija na glavni progi Beograd—Solun, krasno Ohridsko jezero z mestecem Ohrid ter mesto Strumica, oddaljeno 40 km od bolgarske meje, znano radi pridelovanja opija in riža, Strumica šteje danes nad 8.000 prebivalcev. 3. Skopska oblast 8.849 kvadratnih kilometrov s 336.423 prebivalci. Tu so najvažnejša mesta: Skoplje, Kumanovo in Veles. O Skoplju smo govorili v prejšnjem članku. Kumanovo je mestece z 13.372 prebivalci ter leži približno 40 km severno od Skoplja. Na gričih blizu mesta, med vasi Staro in Novo Nagoričane se je odločila usoda Vardarske Srbije v prvem delu balkanske vojne l. 1912. Tu je bila dne 11. in 12. oktobra turška vojska popolnoma premagana. Turki so se umaknili vse do Bitolja, kjer so se zopet postavili v bran, a so blii od srbske vojske zopet premagani. 75 km južno od Skoplja leži mesto Veles ter šteje 14.183 prebivalcev. Četrta oblast Južne Srbije je Kosovska oblast. Ima 8.471 km² površine in 351.990 prebivalcev. Obsega zgodovinsko Kosovo polje in Metohijo. Sedež velikega župana se nahaja v Prištini. V okolici je bila leta 1389 zgodovinska Kosovska bitka, v kateri je bil knez Lazar, tedanji srbski vladar premagan na Vidovdan od turškega sultana Murata. S to bitko se je odločila takrat tudi usoda Severne Srbije, katera je morala od tega leta plačevati Turkom davek in dajati vojsko, kadar so Turki zahtevali. S padcem Smedereva leta 1459 je postala tudi Severna Srbija, kot leta 1371 Južna Srbija, del turškega carstva.

Turško gospodstvo v teh krajih je onemogočalo vsak napredek, posebno v Južni Srbiji. Zato je tudi razumljivo, zakaj bo Sokolstvo proslavljalo baš v Skoplju 10-letnico našega ujedinjenja. Falange Sokolov na zletu v Skop-

Maurice Leblanc — B. R.:

Modri demant.

(Dalje.)

»Črez deset minut končoveljavno odidem... Tudi vi boste odšli. Pri najmanjšem šumu na ulici me obvestite.«

»Vedno držim prst na varnostnem zvoncu.«

»Dubreuil, saj ste ukazali našim stražam, naj se ne dotikajo žic električne napeljave.«

»Seveda, ker deluje celokupna napeljava brezhibno.«

»Potem je že vse dobro.«

Oba gospoda sta se podala zopet nazaj proti stanovanju Felix Daveya. Ta je postavil marmornato ploščo nazaj v prejšnjo lego in vzkliknil zadivljen:

»Dubreuil, rad bi poznal človeka, ki bi bil tako prebrisan, da bi odkril vse te čudovite trike, varnostne zvonce, mrežo električnih žic in akustičnih cev, nevidne hodnike, premične parketne desčice in zakrite stopnice... Pravi moderni pravljnični grad...!»

»Kakšna reklama za Arsène Lupina!«

»Reklama... saj je ne potrebujem... le škoda, da bom zapustiti tako stanovanje. Sedaj moram lahko začel znova, seveda po novem načinu, kajti člo-

vek se mora izpopolnjevati in ne posnemati. Vrag naj vzame tega Holmesa!«

»Saj ga vendar ni tu... tega Holmesa?«

»Ne, ni ga tu. Kako naj vendar pride? Iz Southamptona gre samo en parnik polnoči, a iz Havra en sam vlak ob osmih jutraj, ki pride v Pariz ob enajstih in enajst minut. Če se ni mogel poslužiti parnika o polnoči, in on se ga ni poslužil, ker je imel kapitan »Lastovine ukaz, naj ga zadrži, bo šele nocoj lahko prišel via Newhaven in Dieppe v Francijo.«

»Pa veste, da pride gotovo nazaj?«

»Homes se ne vda pri nobeni partiji. Vrnil se bo, toda prepozno. Mi bomo že davno daleč oddol.«

»In gospodična Destange?«

»Čez eno uro se snideva.«

»Doma?«

»O, ne! Vrnila se bo domov šele čez nekaj dni... po nevihti... in, ko se bom lahko posvetil samo njej. Vi pa, Dubreuil, morate hiteti. Vkrcaje naše prtljage bo trajalo precej dolgo in vaša navzočnost na pomolu je neohodno potrebna.«

»Ali ste gotovi, da nas nihče ne nadzoruje?«

»Kdo pa? Sicer se pa itak bojim samo Holmesa!«

Dubreuil se je odstranil. Felix Davey je zadnjikrat pregledal sobe, pobral dvoje ali troje raztrganih pisem in je, ko je opazil na tleh košček krede, narisal na temne tapete velik okvir, v katerem je, kakor na spominski plošči, napisal sledeče:

»Tukaj je stanoval pet let
v začetku dvajsetega stoletja
Arsène Lupin, plemeniti tat.«

Ta šala mu je pripravila živo zadoščenje. Ogledoval si je napis in veselo požvižgaval; nato je vzkliknil:

»Sedaj, ko sem se oddolžil zgodovinarjem bodočih stoletij, se hočem umakniti v zavetje. Le hitite, mojster Sherlock Holmes, predno minejo tri minute, bom zapustil svoje skrivališče, svoj brlog, in vaš poraz bo popoln... Še dve minuti! Ne obotavljajte se mojster...! Še eno minuto...! Vi se ne prikažete? Dobro! Naznanjam torej vaš poraz in svoje poveljancem. Obenem se tudi odstranim. Z Bogom, kraljestvo Arsène Lupina! Z Bogom mojih petindvajset sob in šest stanovanj, nad katerimi sem vladal! Z Bogom moja mala sobica, zapuščenca, brez okrasja!«

Zvonenje je prekinilo te lirične izlive duše, ostro, hitro in glasno zvonenje, ki je dvakrat prenehalo, dvakrat se začelo znova in potem prenehalo. Zvonil je varnostni zvonec.

»Kaj se je zgodilo? Nepredvidena

nevarnost? Ganimard? Toda ne...«

Hotel je skočiti v svojo delavno sobo in zbežati. Toda najprej je pogledal skozi okno. Nikogar ni bilo na cesti. Ali je torej sovražnik že v hiši? Nastavil je uho k ključavnici in zazdela se mu je, da sliši hrušč v veži. Ne da bi premišljal, je skočil v svoj kabinet, toda, ko je prestopil prag, je začul, da nekdo v veži poskuša vtakniti ključ v ključavnico.

»Za vraga«, je mrmral, »zadnji čas je... Hiša je morda že obkoljena. Stranske stopnice... Nemogoče. To je sreča, da kamin...«

V tem trenutku se mu je zazdela, da so se spodaj odprla vrata in začul je korake.

»Proketo«, je klet, »izgubljen sem, če ta vrazil mehanizem...«

Pritisnil je krepko na marmornato policičo, pa se ni hotela niti premakniti. Vedno bolj je napenjal vse svoje sile: policiča se ni premaknila. Prsti so se je krčevito oklenili. Nič se ni ganilo. Čisto nič! Mrzel pot mu je pokrill čelo. To ni bil več neverjeten nesrečen slučaj, to je bila grozna hudobnost usode, da je mehanizem, ki je bil še pred trenutkom v redu, nenadoma odpovedal.

Trudil se je, stokal. Marmornata plošča se ni hotela obrniti. Proketo!

lju bodo pokazale svetu odločnost Sokolov, da dajo svojo kri za te kraje, če bi bilo potrebno, pa naj pride sovražnik od vzhoda ali zapada.

Zborovanje Davidovičevih demokratov v Zagrebu.

Ker so imeli večeraj pravoslavni binkoštno nedeljo, ni bilo v Beogradu samem robenih večjih političnih dogodkov. Zanimivo je, da je beograjska policija zaplenila celo »Politiko« radi članka o beograjskih demonstracijah. Zaplenjena je bila tudi Pribečevićeva »Reč«. Davidovičevi demokrati so imeli v Zagrebu zborovanje strankinih zapornikov, na katerem so skoraj vsi govorili naglašali, da se stranka briga skoraj izključno za Srbijo, prečanske kraje pa zanemarija. Resolucija ponavlja znane zahteve KDK: da se naj država naziva »Jugoslavija«, da se naj ustvari velike oblasti, v državnem svetu in glavni kontroli se naj odstranijo politični vplivi, zboljša se naj uprava, na vodilna mesta naj pride tudi nekaj prečanskih uradnikov, v državni hipotekarni banki in razredni loteriji naj dobe tudi prečani primeren zastopstvo, inozemsko posojilo se naj razdeli enakomerno na vse pokrajine... Razume se, da ne zasleduje ta resolucija nobenega drugega cilja kot slovit radikalni memorandum: zbrisati prečanskim pristašem oči. S pridom pa bi lahko čitali to resolucijo slovenski klerikalci. Videli bi, da tišči jo njihovi ljudje v vlado zgolj iz osebne ambicioznosti, kajti srbijski njihovi zavezniki ne dajo tudi njim ničesar.

Vlada odgovarja na italijansko noto.

V petek je dala naša vlada odgovor na znano italijansko protestno noto radi demonstracij v Šibeniku in Splitu. Naša vlada izjavlja, da bode krivca strogo kaznovala, preprečila nadaljnje demonstracije in povrnila vso škodo, povzročeno italijanskim državljanom. Italijanskega odgovora na naš protest proti demonstracijam v Zadru in drugih italijanskih mestih še ni.

Najnovejše.

Beograjsko orožništvo so ojačali s štirimi bataljoni iz notranjosti Srbije. **Marinkovičev odgovor.** Zunanji minister dr. Marinković je odgovoril na protestni brzojavki splitskega in dubrovnškega oblastnega odbora, da ne vsebujejo nettunske konvencije ničesar, kar bi nasprotovalo naši državni suvereniteti in našemu gospodarstvu. **Demonstracije visokošolcev v Zagrebu.** Zagrebški visokošolci so nameravali večeraj prirediti na zagrebški univerzi protestno zborovanje proti nameravani ukinitvi posameznih fakultet. Policija pa je tudi tak shod zabranila. Opoldne so skušali dijaki demonstrirati na Zrinjevcu, pa jih je mnogoštevilno zbrana policija razpršila.

Ali naj mu ta neumna ovira zapre pot? Tolkel je po marmorju, tolkel po njem besno v onemogli jezi, da so mu pesti zakrvavele — zastoj...

»No, gospod Lupin, torej se je vendar pripetilo nekaj, kar vam ne gre v račun?«

(Daje prih.)

Rajko Vrečer:

Žički samostan.

Binkoštni prazniki so nam prinesli stanovitejši in lepše vreme, torej čas izletov, bodisi peš, z vozni ali avtomobili po lepi naši slovenski domovini. Iščemo se razni cilji, a na jednega, zapuščenega, pa vendar zgodovinsko zelo zanimivega, se spomni malokdo. To je žički samostan, 2 do 2 in pol ure hoda od železniške postaje Loče na konjiški železnici ali pa z vozili iz Celja po okrajni cesti preko Teharja. Blagovne, Dramelj.

Evo malo zgodovine:

V 11. stoletju (l. 1084.) se je ustanovil na Francoskem blizu mesta Grenoble red kartuzijancev, ki jim je bil zaupen me drugim večni molk in vzdrževanje od mesnih jedi. Vsakemu menihu je bila odmerjena mala celica, v kateri je opravljal molitve, spisoval knjige in se pečal z raznimi obrti.

Nobilove »Italije« še v polarnih krajih niso našli. Na potu so mnogoštevilne rešilne ekspedicije.

Protest »Jadranske Straže«. Splitski glavni odbor »Jadranske Straže« je na svoji večerajnji seji sklenil odpisati kralju, Narodni skupščini in vladi sledečo brzojavko: Oblastni odbor »Jadranske Straže« v Splitu najodločneje protestira proti nameravani ratifikaciji nettunskih konvencij, ki

predstavljajo nevarnost gospodar. in kulturnega zaslužjevanja Dalmacije s strani Italije in globoko žalijo naš nacionalni ponos. Brameči svojo rodno grudo kličemo vsakomur: Roke proč! Omladini, naši nadi, ki je prelivala kri za vzyšane ideale vsega naroda, pošiljamo iskrene pozdrave z ogorčenim protestom proti brutalnemu nastopu onih, ki so poklicani, da čuvajo red in mir.«

Domate vesti.

d Zadnji dve produkciji gojencev Glasbene Matice v Celju. V soboto, dne 2. t. m. je priredila celjska Glasbena Matica v veliki dvorani Narodnega doma klavirski večer gojencev višje stopnje, na katerem so nastopile ga. M. Jeršinovičeva, gđc. Tj. Kalanova, M. Plizakova, E. Sernečeva in L. Svetinova ter gg. V. Kuntara in Fr. Lužević, gojenci klavirskih šol ge. M. Saneinove in ge. Božič-Novakove. Nastopili so gojenci konservatorijske stopnje ter pokazali veliko rutino, dobro zamišljeno igrro in v vsakem pogledu izvrstno šolo. Spored je bil težak in zelo zanimiv. V nedeljo, dne 3. t. m. ob 11. dopoldne se je vršila v Narodnem domu šesta in zadnja produkcija gojencev, pri kateri je sodeloval z uspehom zbor goslačev pod vodstvom g. ravn. Saneina in mladinski pevski zbor pod vodstvom g. C. Preglja, ki je dobro zapel več pesmi. Obe zadnji produkciji sta bili žal le srednje obiskani. Šest javnih produkcij gojencev, ki jih je letos priredila celjska Glasbena Matica, znači za ta odlični kulturni zavod velik moralen uspeh, ki služi vodstvu in učiteljstvu zavoda v čast.

d Državna krajevna zaščita dece in mladine v Celju si usoja v imenu bednih otrok izreči tem potom toplo zahvalo vsem onim, ki so se odzvali naši prošnji in s svojo radodarnostjo pripomogli do doseženega lepega uspeha cvetličnega dneva, prirejenega v soboto 2. t. m. Predvsem se čutimo dolžne, iskreno se zahvaliti za požrtvovalno sodelovanje gospej E. dr. Kalanovi in njeni gđc. hčerki Manici, marljivim deklicam, ki so s takim veseljem predajale cvetke za bedne bratce in sestre. Nadalje se srčno zahvaljujemo vsem celjskim vrtnarjem za po-

darjene cvetlice. Naj bodo vsi navedeni uverjeni, da so storili dobro, človekoljubno delo, za kar jim bodo ubogi otroci srčno hvaležni. Obenem prosimo vse one, ki se iz kateregakoli vzroka niso mogli oddolžiti ubogim otrokom in prispevati k cvetličnemu dnevu, da to store naknadno in pošljejo eventuelne prispevke zaščiti. — Odbor.

Za »Dijaško kuhinjo« v Celju so darovali celjski odvjetniki preostanek 520.— Din od zbirke za venec, ki so ga položili na krsto pokojnega g. dr. Valentina Flerina z napisom: »Celjski odvjetniki vzornemu sodniku«.

d Smrtna kosa. V nedeljo, dne 3. t. m. sta umrli v Celju ga. Karolina Stipčičeva roj. Leeb, vdova po stotniku, v starosti 84 let in Marija Vrečko, 4 mesece star otrok gosp. Vladimira Vrečka v Celju. N. p. v m.!

c Mesna knjižnica je razposodila v mesecu majniku 1.480 knjig.

d Umrla je v Zavodni pri Celju soproga železn. uslužbenca, gospa Neža Likovec. N. v m. p.!

d V maju so umrli v Celju: V mestu: Lina Hrašovec, 65 let, soproga odvjetnika; Mihael Vrečko, 77 let, odvjetniški uradnik. V javni bolnici: Marija Sinkovič, 36 let, žena trg. sluga, Celje; Alojzij Mikuš, 35 let, mesar in posestnik, Gornjigrad; Ludvik Jegrišnik, 17 let, vajenec, Celje; Emerik Steinbach, 67 let, brezposeln brez stalnega bivališča; Liza Farčnik, 57 let, zasebnica, Okolica Celje; Anton Wetz, 70 let, mizarški mojster, Celje; Ana Vražič, 42 let, žena delavca, Hum na Sotli; Jože Petek, 22 let, rudar, Sv. Krištof; Iv. Čater, 52 let, viničar, Okolica Celje; Ana Sušnik, 70 let, obč. reva, okolica Slatina; Alojzija Sušteršič, 31 let, dninarica, Jurkloster; Jurij Jakob, 77 let, obč. ubožec, Frankolovo; Marija Budna, 11 let, hči posestnika, Teharje; Terezija Videnšek, 33 let, blagajničarka, Celje; Ivan Anderluh, 37 let, posestnik, Šmarje pri Jelšah; Ivan Novčan, 46 let, najemnik, Skofjavaras; Rudolf Andrejč, 5 let, sin kočarja, Kokarje; Anton Kieslinger, 37 let, steklar, Straža; Leopold Bean, 44 let, klesar, Okolica Celje; Alojz Kovačič, 70 let, dninar, Drenskobro; Anton Marovt, 42 let, posestnik, Braslovce; Miha Albert, 39 let, hlapec, Pristova; Neža Vranko, 34 let, hči posestnika, Kalobje; Pavla Zaveršnik, 31 let, zasebnica, Celje; Alojz Valek, 20 let, hlapec, Okolica Celje; dr. Valentin Flerin, 57 let, sodni nadsvetnik, Okolica

Celje; Marija Vengust, 46 let, dninarica, Ponikva. V invalidskem domu: Fr. Jenko, 35 let, bandažist protezne popravilnice. — V maju je torej umrlo v Celju 30 oseb: 2 v mestu, 27 v javni bolnici in 1 v invalidskem domu.

d Celjska porota. Za poletno zasedanje celjske porote, ki se prične v ponedeljek, dne 11. t. m., so razpisane sledeče razprave: v ponedeljek, dne 11. junija dopoldne Friderik Radanovič (uboj), popoldne Franc Kostanjšek (uboj); v torek, dne 12. junija dopoldne Josip Škrabl (uboj), popoldne Alojz Grebenšek in Albert Jelen (tatvina); v sredo, dne 13. junija dopoldne Alojz Zemljak (roparski umor in tatvina). Porotno zasedanje bo trajalo samo tri dni.

d Občinske volitve v Šoštanj. Večera so se vršile v Šoštanju občinske volitve, pri katerih je bilo skupno oddanih 354 glasov; slovenska napredna lista je dobila 115 glasov in 6 mandatov; nemška lista »reda in dela« 130 glasov in 6 mandatov; klerikalna lista 76 glasov in 4 mandate; socialisti 32 glasov in 1 mandat. Naprednjaki smo svoje glasove in mandate obdržali na isti višini kot doslej.

d Strokovno društvo tehničnih uslužbencev pošte in telegrafa, sekcija za Slovenijo, je imelo večeraj dopoldne ob 9. uri svoj redni letni občni zbor v »Celjskem domu«. Mesto odsotnega inž. Kolariča, ki je bil vsled inženirskega kongresa v Ljubljani zadržan, je vodil občni zbor šef mariborske sekcije g. Janko Bračko. Navzočih je bilo na občnem zboru okrog 50 delegatov iz vseh štirih sekcij v Sloveniji. Po odobritvi poročil je bil izvoljen nov odbor pod predsedstvom tehn. uradnika g. Miroslava Köchlerja v Ljubljani. Slovenska sekcija je dosegla razširjenje tega društva na celo državo. Vsled tega se je prenesla centrala dne 4. maja v Beograd, v Sloveniji se je pa ustanovila omenjena sekcija.

d Kolencove ustanove za visokošolce. V petek je imel kuratorij zapuščine trgovca Antona Kolencu sejo, na kateri je rešil več tekočih zadev. Med drugim je podelil za letni tečaj 1928 v smislu razpisa 25 visokošolskih štipendij po 500 in 30 po 400 Din. Vseh prosilcev je bilo 88. V bodoče bo kuratorij zahteval, da navedejo prosilci v svojih prošnjah za podelitev štipendije vse podpore, bodisi v stanovanju, bodisi v prehrani, ali demariju ter da morajo biti tozadevne listine uradno potrjene. Na ta način bo kuratoriju lažjšana naloga, da dobe med tako številnimi prosilci ustanove res najboljši in najpotrebnejši.

d Iz učiteljske službe. Učiteljica Erinda Janušovec je premeščena iz Št. Jurja ob Ščavnici kot pomožna moč k okrajnemu šolskemu nadzorniku v Celju.

d Zadnja pot dr. Flerina. Pogreb predstojnika celjskega okrajnega sodišča g. dr. Flerina se je vršil v nedeljo, dne 3. t. m. ob pol 6. uri popoldne izpred javne bolnice. Pevci so zapeli pred bolnico žalostinko, nakar se je

tudi nemški naziv je bil Seitzkloster.

Redovniki in bratje so spremenili pusto in divjo dolinico v rodovitna polja, sadonosnike in vinograde. Na vzhodnem koncu doline leži vas Žiče, ki se je zvala nemški Seitzdorf. V Spitaliču so imeli redovniki bolnico za romarje, ki so hodili preko žičkega samostana v Rim. Po »špitalu« je dobila vas ime Spitalič.

Blaženi mir je vladal v samostanu, ki je imel neizmerno premoženje. Samostan in cerkev, zidana v gotskem slogu, kar je razvidno iz ohranjenih razvalin, sta bila obdana z visokim obzidjem s stolpi na ogliščih.

Menihi so nosili bele halje ter so imeli čez dan, pa tudi preko noči verske vaje. Po dvakrat na teden so obredovali skupaj in jim je bilo tudi dovoljeno govoriti. Sprehajali so se tudi po bližnjih gorah. Imeli so veliko ribnikov ter so imeli po vsem celjskem okrožju izključno pravico lovit vidre — kot postno jed — ker jim je bilo uživanje govedine itd. zabranjeno.

Največji dobrotniki žičkim kartuzijancem so bili celjski grofje, ki so samostan l. 1444. bogato obdarili. Leta 1201. je bil v okolici tega samostana velik potres, ki je razdejal vitanski grad. Nekaj let pozneje l. 1208. je bila zelo ostra zima. Potres pa se je pojavil tudi l. 1348. Leta 1447. so uničile

vso pokrajino kobilice; to je povzročilo lakoto, katero so ublažili menihi, ki so bili z živili bogato založeni.

Leta 1782., na dan 24. decembra, je bil s cesarskim patentom Jožefa II. samostan razpuščen.

V samostanu je bila krasna knjižnica, obilo rokopisov, diplom in kodeksov; menihi so imeli spisane letopise od ustanovitve samostana do dobe razpusta. Nad 600 let je bil samostan mirno zavetje kartuzijancev, ki so morali v najhujši zimi zapustiti obširno in bogato gospodarstvo. V svoji razjarjenosti so sežgali vso bogato in dragoceno knjižnico in stare listine, češ, da ne sme biti za njimi najmanjšega spomina. S tem je bilo pokončana mnogo lepega zgodovinskega gradiva. Starejši duhovniki so bili upokojeni, mlajši pa so prišli na razne fare kot dušni pastirji.

Razvaline žičkega samostana in obširno ozemlje v okolici istih so danes lastnina konjiškega kneza Windischgrätza, ki bi dobro storil, ako bi oskrbel tamošnjemu oskrbniku kratko zgodovino v obliki malih brošuric, ki bi jih tuji, ki prihajajo v ta tajinstven kotiček, z veseljem kupovali, kajti naše ljudstvo pozna silno malo lastno zgodovino.

Krila

moderna iz volnene tkanine
Din 49, 65, 80, bluze Din 39,
66, 75, plašči Din 360, 420,
495, pralne obleke Din 90, 112,
130, dekliske obleke 45 cm
Din 42, 52, 62, vsakih 5 cm
večja Din 6— več, dekliski
plašči 60 cm Din 179, vsakih
10 cm Din 20 več, nadalje
damsko perilo, kakor srajce,
hlače, kombinirane vse v naj-
boljši kvaliteti, krasno in
moderno izdelano v lastnih
delavnicah oročaja industrija konfek-
cije in perila **R. Stermecki, Celje.**
Oglejte si izložbo in ogromno zalogo.
Nakup neprislilen.

prisel veličastni spreved pomikati proti mestnemu pokopališču. V sprevedu so bili celjski sodniki z dvornim svetnikom g. dr. Kotnikom na čelu, stanovski tovariši iz Laškega, Šmarja pri Jelsah in Ljubljane, odvetniki, člani Slov. lovskega društva, zastopniki drugih društev in korporacij ter velika množica Celjanov in okoličanov. Ob grobu sta se poslovila od pokojnika dvorni svetnik g. dr. Kotnik in g. Rafko Salmić v imenu lovcov. Peveci so zapeli dvoje žalostnih. Nato je zatrobil lovski rog in lovci so oddali zadnji pozdrav iz pušk. Blagemu pokojniku ohranimo vsi časten spomin!

d Krvav napad v celjskem parku. V nedeljo, dne 3. t. m. okrog pol sedmih zvečer je 20-letni trgovski sluga Edvard Lesjak v mestnem parku brez povoda napadel 19-letnega Ivana Feldina s stiletom in mu prerezal uho, potem ga pa še lahko poškodoval na levi strani lica in levi roki. Lesjak se zagovarja s pijanostjo. Priče pa so ga videle že opoldne, ko je nosil stilet po mestu in grozil, da bo ta dan še neko ga zabodel. Lesjaka so spravili v zapor.

d Izgube in najdbe v Celju. Izgubljeno: zavitek z otroškimi pištolami. Najdeno: 200 Din in 10 Din gotovine.

d Juraki in narodnjaki. Narodna akademična mladina v Ljubljani je radi dogodkov v Beogradu sklenila za te tri dni akademski štrajk. Takozvani katoliški akademiki pa so izjavili, da se tega štrajka ne — udeležijo.

d Včerašnje lepo vreme. Ker je to letos posebnost, treba zabilježiti, da smo imeli včeraj izvanredno lepo vreme. Pogumnejša mladina se je že kopala v Savinji.

Srajce

čisto bele od
59 Din naprej,
barvaste od
46 Din naprej.

Ovratniki

pol trdi Din
10, 13, 14,
trdi 13 Din.

Samovoznice

od Din 12 50 naprej.

Nogavice

od Din 7, 10, 12 50, 15, 20, 25 naprej

Dokolenice

od Din 25, 50, 60, 65, 75 in naprej.

Naramnice

Din 25, 30, 35.

Pasevi

od Din 15 — naprej.

Velika izbira!

L. PUTAN, Celje

Samo najboljše kakovosti.

d Jugoslovanski avtomobilisti so prispeli dne 1. junija v Monakovo, kjer so jim nemški tovariši priredili kar najprisernejši sprejem. Na hotelih, kjer stanujejo naši avtomobilisti, vise nemške in jugoslovanske zastave. Banketa v Cherubinski dvorani se je udeležilo nad 300 gostov, med njimi bavarski notranji minister Stüttzl, zastopniki monakovske mestne občine in dr. Jugoslov. avtomobilisti so darovali monakovski županji, ministru Stüttzlu in predsedn. Allg. Deutsch. Auto-Kl. Krothu častne plakete, dr. Bošnjak iz Zagreba pa je dobil zlato kolajno »Adaca«.

d Ubil se je pri Logatcu upok. nadstražnik Albin Bergant iz Ljubljane pri skoku z motornega kolesa, na katerem se je vozil z nekim prijateljem.

d Slov. sportni klub Maribor je včeraj porazil vodilni ljubljanski nogometaški akd. sportni klub »Primorje« v razmerju 2 : 1. Mariborsko moštvo je igralo krasen nogomet, tako da je zmago po splošni sodbi polno zaslužilo.

d Prostovoljno gasilno društvo na Zg. Ložnici priredi v nedeljo, 10. junija t. l. v dvorani g. Franja Robleka v Zalcu narodno igro s panjem »Reveček Andrejček«. Začetek ob 8. uri zvečer.

d Izseljevanje v Meksiko. Vsi tisti, ki bi se hoteli izseliti v Meksiko ali bi radi prišli z njo v trgovske zveze, naj se obrnejo po informacije na meksiški konzulat v Beogradu. Knez Mihajlov venac št. 7.

d Polovična vožnja na Ljubljanski velesej. Gremij trgovcev Celje obve-

Kupim vsako količino orehovit in drugih trdih hlodov in rezano hrastovino.

Ponudbe: „HOTEL EVROPA“ soba št. 9.

šča svoje člane, da je železniški minister dovolil posetnikom ljubljanskega velesejma 50% popust na železnice. Vsak posetnik naj kupi za dopotovanje celi vozni listek, katerega v Ljubljani ne sme oddati, temveč ga mora obdržati za brezplačni povratek.

d Davek na poslovni promet. V četrtak je izjavil v beograjski Trgovski zbornici predsednik Stanojević, da so merodajni krogi izjavili, da ne nameravajo zastaviti za inozemsko posojilo davka na poslovni promet. S tem bi bilo dano zopet upanje, da bi se mogel ta davek, ki silno tišči naša podjetja, odpraviti.

Kino.

Mestni kino Celje. Ponedeljek 4. in torek 5. junija: »Prokletstvo nasledstva«. Kulturni vefilm v 7 dejanjih od dr. Thomalla, slovitega specialista za venerične bolezni in avtorja znane ga kulturnega filma »Lažna sramežljivost«. Pretresljiva povest o ženah, ki ne smejo postati matere. V glavnih vlogah Wilhelm Dieterle, znan iz vefilma »Župnik dolski«. Carl de Vogt in Marcella Albani. — Sreda 6. in četrtak (praznik) 7. junija: »Dolarska princesa«. Briljantna komedija po svetovno-znani operi Leona Falla. V glavnih vlogah Liana Haid, Georg Alexander in Siegfried Arno. — Prednaznani: »Donna Juana« (Elisabeth Bergner), »Kreutzerjeva sonata«, »Knežinja čardaš«, »Orlov« in »Cir-kus« (Charly Chaplin).

Kino Gaberje. Ponedeljek 4. in torek 5. junija: »Švejk v ruskem ujetništvu«. Izvrstna komedija po romanu Jaroslava Haška. V glavni vlogi znani češki komik Karel Noll. Po splošni sodbi je III. del: »Švejk v ruskem ujetništvu« najboljši Švejkov film in daleko prekaša prva dva dela. — Sreda 6. četrtak (praznik) 7. in petek 8. junija: »Srengali«. Največji hipnotizer v filmu. V glavnih vlogah Paul Wegener, znan iz filma »Alrauna«, Anita Doris in André Mattoni. Senzacija prvega reda!

Olimpijski dan v Celju.

Da se čimbolj podpre Olimpijski fond za IX. olimpijado, ki se vrši v Amsterdamu, so se prvič letos zedinile vse sportne organizacije Celja, da s skupnim delom in nastopom prirede dne 7. junija Olimpijski dan, in sicer s sledečim sporedom:

Na predvečer dne 6. junija ob 8. uri se vrši nočni stafetni tek po celjskih ulicah s startom in ciljem pred kolo-dvorom in bakljada z godbo.

Dne 7. junija ob 11. uri manifestacijski obhod z godbo po mestnih ulicah, katerega se udeleže Motoklub, Aeroklub, lovci, skavti, smučarji — Ojstrica, SPD, Atletik S. K., S. K. Celje in Klub slovenskih kolesarjev »Celje«.

Istega dne popoldne ob 15. uri izvede S. K. Celje in Atletik S. K. nogometno tekmo, KSK »Celje« damske in moške kolesarske dirke, Motoklub gimnastične igre, lahkoatletičnih klubov nastopijo v tekah in metalnih disciplinah, lovci z nagradnim streljanjem.

Na predvečer in na dan prireditve se bodo po mestu prodajali olimpijski znaki.

Ker je čisti dobiček prireditve namenjen izključno olimpijskemu fondu, da zamore Slovenija poslati na olimpijado čimvečje število zastopnikov, kateri so častnega uspeha sigurni, se sportu naklonjene Celjane sportne vljudno naproša, da prireditve po svojih najboljših možnostih posetijo in k uspehu gmotno pripomorejo. Slavno občinstvo se še posebno naproša, da tako pri prireditvi na predvečer kakor tudi pri prireditvi dne 7. junija pojde prirediteljem in funkcionarjem tudi sicer brezpogojno pokori, da se prireditvi omogoči nemoten potek.

Znan Celjan.

Te dni smo poročali tudi v »Novi Dobi«, da so v Mariboru aretirali bivšega avskultanta pri celjskem okrajnem sodišču dr. Rudolfa Fohna. Na binkoštni ponedeljek ob šestih zjutraj je v Tomšičevem drevoredu pri Mariboru srečal stražnik sumljivega šetalca in ga vprašal, kot in kam. Povedal mu je, da se zove dr. Rudolf Fohn in da potuje z Ruske kočje v Celje. Mož se je zdel stražniku neodkrit in ga je povabil na stražnico. Tu pa so v kratkem ugotovili celo kopico zanimivih podrobnosti o aretovancu, ki se res piše dr. Rudolf Fohn in ki ga po njegovi slabi plati pozna domala vsak Celjan. V dobrem spominu so še njegovi obiski v celjskem muzeju. Leta 1925. je bil dr. Fohn izgnan iz območja vse kraljevine, kar mu pa baže ni bilo znano, češ da so mu javili na sreskem poglavarstvu v Celju, da le v območje tega glavarstva ne sme več nazaj. Ker so razen tega našli na komisarijatu pri njem še čudno zbirko 22 stekleničic raznih zabranjenih strupov, 2 dijamanta za steklo, žagico za železje, pilo in podobno orodje in priprave, je postal seveda še bolj sumljiv in so ga zadržali na dolgo in široko ter ga pridržali v zaporu. Dr. Fohn je pristojen v Trbižu in ga zasleduje železniška policija na Jesenicah ter deželno sodišče v Celovcu radi suma raznih hudodelstev, nanašajočih se na varnost tuje lastnine. O oni lekarni, ki jo nosi dr. Fohn s seboj, pravi, da je last njegovega brata, medicince, ki študira v Aleksandriji v Egiptu in da jo po njegovem naročilu nese svoji materi v Celje. Vkljub njegovi trditvi, da je strasten hribolezec in da je šele prišel z Golice, Stola in Triglava, ga policije ni spustila, da nadaljuje ture, temveč ga je oddala sodišču, da se ugotovi, v koliko je kriv še nekih novih deliktov v Mariboru.

Dr. Fohn je star 40 let, gladko obrtatega obraza, malo plešast, oblečen turistovsko, govori pa nemško, italijansko in za silo tudi slovensko. Pred vojno je služboval kot avskultant pri sodišču v Mariboru in v Celju. Med vojno je zašel na slaba pota in sedaj gre z njim vedno bolj navzdol. V Mariboru je bil zaprt že pred sedmimi leti. Zasedujejo ga tudi avstrijska sodišča radi sleparije, tatvine in vlomilskega poskusa. Osumljen je tudi požiga, izvršenega leta 1926 blizu Celovca. Možakar se je zadnji čas skrival okrog Kamnice. Zaprli so ga radi suma motornega kolesa. Sedaj, ko je že nekaj dni sedel, se je pa zvedelo za vlom v naravoslovni in fizikalni kabinet gimnazije. Iz kabineta je izginilo 11 knjig Brehmova »Živalstva«, 2 daljnogleda, majhen mikroskop in nekaj učil. Vlom in tatvino so opazili v torek, zadeve pa niso takoj prijavili policiji. Fohn je imel nekaj svojega plena skritega v parku v grmovju, nekaj je pa že razprodal. Tako manjka še šest Brehmovih knjig. Kdor je od nje ga kaj kupil, naj v lastnem interesu izroči vse policiji. Tudi kolo je prodano, ali pa kje shranjeno. Fohn ponavlja vse prizna in tudi pove, kam je dal ukradeno blago. Tudi radi tega je najboljše, da se sami zglašijo vsi oni, ki so imeli z njim posla.

„Šiba.“

Šiba je veljala že v starodavnih časih kot simbol šole. Celo pri starih, kulturnih narodih, pri katerih je veljala telesna kazen za svobodnega moža kot nekaj nevrednega, suženjstvenega, ni bilo možno izločiti šibe od pojma vzgoje. Judje so na pr. prav pridno uporabljali ta kaznovalni pripomoček. Modri Sirah je rekel celo, da stariši in vzgojitelji, ki ne strahujejo otrok s šibo, jih ne ljubijo prav. Tudi Grki so jo s pridom upoštevali. Ne po redko opazimo na starih slikah uprizorjene scene, kako kaznujejo dečke s šibo. Vsak odrastli Špartanec je nosil s seboj palico, s katero je smel kaznovati vsakega dečka na javni cesti, ako ni na kratko in jedrnatno odgovoril na vprašanje »od kod?« in »kam?«

Še celo najponosnejši narod starega veka, Rimljani, je polagal posebno važnost na šibo. Dvamaest liktorjev je nosilo svežnje šib, kot znak oblasti pred državnim poglavarjem. In sedanjí italijanski diktator, Mussolini, je obnovil ta liktorski znak »fasccio« kot znak svojega fašizma (zveze), ker obnavlja v svoji domišljiji nekdanje veliko rimsko cesarstvo, katero naj bi pogotnilo vse nas Slovence, Dalmacijske in Hrvatske. Kakor počituje imenitni učitelj Orbilius, so Rimljani prav pridno uporabljali šibo in koro-bač pri vzgoji otrok. — Tudi v srednjem veku sta bili šiba in palica dokaj upoštevan vzgojni pripomoček. K temu je pripomniti, da je moral tedaj vsak kaznovani otrok slednjemu, še poljubiti šibo ali palico, s katero je bil kaznovan. Ta dozdevna vzgojevalni pripomoček so morali čestokrat okusati celo principi, in javnost je bila takrat tako prepričana o njegovem učinku, da so v 16. stoletju nastajale celo pesnitve o tem dejanju. Kot posledico temu nahajamo v Slovenceh domač pregovor »Šiba stori kralja in cesarja ter dobrega gospodarja«. Tako pripoveduje Eusipian, da je hotel učitelj Engelbrecht utepsti v glavo mlademu princu Maksu, poznejšemu, cesarju Maksimilijanu I., svoje goljufive modrijanske sklepe s pretepanjem. Šolski red švicarskega mesta Bern iz l. 1616 vsebuje kaznovanje s šibo tudi za študente filozofije, med tem ko oprošča take kazni le teologe. Naš narodni pregovor pa se temu protivi, ker veli: »Šiba tudi novo mašo poje«. — Na Gornjem Hessenskem so ob tem času učenci celo prisegali na šibo z namenom, da bi jih poboljšala in obvarovala hudega. — Navadna kazen za pariške učence tedanjega časa je bila, biti tepen s šibo v prisotnosti rektorja in prokuratorjev. Da, celo učitelji so bili podvrženi tej kazni, če niso dosegli učnega smotra. — Ponajveč je bila šiba takrat udomačena na Angleškem. Tako so uporabljali samo v mestu Winchester letno več vozov šib. Ko je obiskala nekega dne tedanja kraljica Elizabeta šolo v Etonu, je zapazila med učenci zelo živahnega dečka. Vprašala ga: »Povej mi, sinko, kedaj si bil zadnjič tepen?« Takoj ji je odgovoril z verzom Virgilijeve Aeneide: »Infandum, regina, jubes renovare dolorem«.

Po naše povedano: »O kraljica, ti vzbujáš starih ran nedopovedljiv občutek«. Ta učenec je bil poznejši plodovit pesnik Spenser, kojega je Elizabeta zaradi tega odgovora bogato podpirala. — Proti tepenju so se nasprotno ravnotako zgodaj oglašali zelo pomembni ugovori, kakor ti Walther-ja von der Vogelweide, ki je v svojih pesnitvah bičal ta način mladinske vzgoje. Vendar je bil prvi še le rektor Nikolajevske šole v Lipskem Johann

* sveženj, tudi butara, opom. pisc.

Naznanilo.

Čenjenim strankam vljudno sporočam, da vodim od 1. junija naprej sam svoj

frizerski salon za dame in gospode

v Celju, Kocenova ul. 2 (v palači Jadranske banke)
ter se priporočam tudi za nadaljnjo naklonjenost.

Emil Koprivšek.

Celjska posojilnica d. d.

Stanje hranilnih vlog nad
Din 65.000.000.—

Stanje glavnice in rezerv nad
Din 8.000.000.—

v Celju

V lastni palači Narodni dom

Sprejema hranilne vloge.
Izvršuje vse denarne, kreditne
in posojilne posle. — Kupuje
in prodaja devize in valute.

Podružnici: Maribor, Šoštanj

ZALOGA ČEVLJEV

Ustanov. **ST. STRAŠEK, CELJE.**
l. 1875. Kovaška 1.

Bogata izbira nainovestih pomladanskih kvaliternih čevljev
svetovnih znamk:

'Bally'

'Tip-Top'

Velika zaloga vsakovrstnega cenenege obuvala kakor krasnih
otroških čevljev. Čevlji po meri, popravila hitro in točno.
Velika izbira belih platnenih čevljev. Oglejte si izložbe! Najnižje cene!
Prvovrstno blago! Oddaja tudi na obroke brez povlika cene!

Mussler (umrl 1554), ki je odpravil iz svoje šole šibo in palico, kar mu je šteti v posebno zaslugo. — Seveda so poznejši pedagogi, eni z večjo, drugi z manjšo vmeno propagirali odpravo šibe sploh iz šole, toda le polagoma je prodirala ta ideja. — Kar nam je znano o šolstvu v Slovencih, posebno izza konkordatske dobe, sta, bodisi organist, kakor tudi učitelj-organist, prav krepko vihtela palico in šibo nad nabudno tedanje šolsko mladino. V eni učiteljevi roki knjiga, v drugi palica, to je verna slika tedanje borne vzgoje.

Kar se tiče novodobne šole je ta način vzgoje že davno odpravljen in je celo prepovedano uporabljati ga. To je bilo pred desetletji še sredstvo za skrajno silo, kakor se je takrat trdilo, a ni puščalo za seboj nikoli dobrih posledic, pač pa obilico nevšečnosti. V današnji šoli se je to staro sredstvo izomike izživel in je za nami, kar je popolnoma odobravati, ker kogar se ne prime dobra in ostra beseda, tega navadno niti šiba ne spreobrne. Pripetijo se sicer včasih tudi izvanredni slučaj, a so preredki, da bi se jih moglo upoštevati. Slednjič si vzgojitelj s tem načinom tudi prav lahko izkvari mladino tako, da niti pri palici ne uboga. Kaj pa potem? — Sicer je v nekem oziru priporočati to telesno kaznovanje otrok z leskovo mastjo in drenovi mi žganci starišem doma, ako ga znajo pravočasno uporabljati s premislekom in v pravi namen. Vendar je najboljša, da sloni ta kaznovalni strah v podobi šibe ali korobača položen v hiši za ogledalom ali na kljukah obešalnika, da tako opominja otroke k ubogljivosti, da postamejo pozneje rod — krepkih mož in vrlih žen.

Ivan Burdian.

**Pole za obračunavanje uslužben-
skega davka se dobe v Zvezni
tiskarni, Celje, Strossmayerjeva 1**

Damsko kolo

dobro ohranjeno, se prod. Celje,
Kralja Petra c. 5.

Prostovoljna dražba

pohištva, perila, posode, knjig, preprog
in raznih drugih stvari, se bo vršila
v soboto 9. junija ob 9. uri dop. na
dvorišču v Vodnikovi ul. 3.

Zvezna tiskarna v Celju

se priporoča za vsa v
tiskarsko stroko spa-
dajoča dela, ki jih
izvršuje okusno in
po zmerni ceni.

Naznanilo. Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem
preselil svojo čevljarsko obrt iz

Kralja Petra ceste v Samostansko ulico 6,

nasproti staremu okrožnemu sodišču. Izdelujem vsakovrstne modne čevlje po meri za ženske in moške, kakortudi športne, hribovske in tudi vsako njmanjše popravilo. Vsa dela bom izvrševal točno, z dobrim materialom po zmernih cenah. Za delo jamčim.

Za obilen obisk se priporoča

Martin Kolšek, čevljarski mojster, Celje, Samostanska 6.

Meblirana soba

(najemnina 250 Din) se odda. Istotam
se prod. tudi veliko ogledalo s pod-
stavkom in kredenca. Prešernova ul. 4,
II. nadst.

Premog

iz vseh rudnikov in
najboljše vrste
dobavlja in do-
stavlja najcenejše

Franjo Jošt, Celje, Aleksandrova ul. 4

Stavbna parcela

skoro v sredini mesta Celja na prodaj po ugodni ceni. — Reflektanti naj se
zglasijo pri g. Josipu Žumru na Glavnem trgu.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

Cankarjeva ul. št. 11

priporoča svoja izvrstna namizna ter odbrana
sortimentna VINA vseh vrst v sodih in steklenicah
po zmernih cenah. Vzorci na razpolago!

Franjo Dolžan, Celje

Za kresijo št. 4

Kleparstvo

in naprava strelovodov.
Pokrivanje streh in
zvonikov.

Vodovodne

inštalacije, naprava moderno-
higijeničnih kopalnih sob,
klosetov in zdravst. naprav.

Vsa v to stroko spadajoča popravila se izvršujejo točno in solidno ter po konkurenčni ceni. — Proračuni brezplačno. — Za vsa nova dela se prevzame jamstvo.

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Naznanilo preselitve.

Cenj. občinstvu naznanjam, da sem
se preselil s čevljarsko delavnico iz
Gaberja št. 14 v mesto

Gosposka ulica št. 9,
zraven hotela »Balkan«.

Izdeloval bom navadne, najfinejše,
kakor tudi luksuzne, športne, hribovske
čevlje za dame in gospode.

Se priporočam za obilni obisk.

Franc Plevčak,
čevljarski mojster

CELJE, Gosposka ulica št. 9.
Zraven hotela »Balkan«.

Delaj, nabiraj in
hrani, varčevati
se ne brani!

Popolnoma varno naložite denarne prihranke pri
stavbeni in kreditni zadrugi z omej. zavezo v Gaberju pri Celju

Varčuj v mladosti,
da stradal ne boš
v starosti!

LASTNI DOM

Obrestuje hranilne
vloge po **6 1/2 %**

Večje stalne vloge po dogovoru najugodnejše.
Jamstvo za vloge uad **2.000.000 Din.**

Marljivost, treznost
in varčnost so pred-
pogoj npravnosti!

Pri naložbi zneska do 50 Din se dobi nabiralnik na dom.

Pisarna v Celju, Prešernova ulica 6.

Iz malega raste
veliko!

Največja zaloga in samoprodaja za naše najpripravnějšíh
PUCH koles

12 mesecev garancija. Cena od 1600 Din naprej.

A. NEGER, Celje, Gosposka ulica 32.

Cene znatno znižane!
in koles znamke „WAFFENRAD“

Vsa kolesa s torpedo-prostotekom in povratno stopalno
delov koles in šivalnih strojev po najnižjih cenah. Popravila
tujih izdelkov strokovnjaško, hitro, dobro in ceno.

Največja reparacijska delavnica.

Vsi stroji so za
vezenje pripravljeni.
POUK v vezenju
ZASTONJ.

